

בש"פ 1868/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1868/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העוררת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על
החלטה שניתנה ביום 15.3.2021 על ידי בית המשפט
המחוזי נצרת (השופטת ת' נסים שי) במ"ת
35111-11-20

בשם העוררת:

עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב:

עו"ד בדר אלדין אגבאריה

החלטה

1. לפני ערר המדינה על החלטתו של בית המשפט המחוזי נצרת (השופטת ת' נסים שי) אשר ניתנה ביום 15.3.2021 בגדרו של מ"ת 35111-11-20, בה הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב באזוק אלקטרוני חלף מעצרו בכלא, בכפוף לתנאים מגבילים. החלטה זו ניתנה בקשר לת"פ (מחוזי נצרת) 35098-11-20, בו מואשם המשיב בהכנת ארבעה מטעני חבלה מצינורות מתכת.

2. קיומן של ראיות לכאורה המאמתות את האמור בכתב אישום אינו שנוי במחלוקת. המשיב חוסה אפוא תחת חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2), בצירוף סעיף 35(ב)(1), ובסעיף 22(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

3. כלל הוא עמנו כי במקרים דוגמת זה שלפניי, כאשר כתב אישום, המאומת בראיות לכאורה, מייחס לנאשם בגיר עבירה שמעמידתו בחזקת מסוכן כאמור בסעיפים 21(א)(1)(ג) ו-22(ב)(1) לחוק המעצרים, "השאלה שישלשול ביחס לאפשרות לשחררו מן הכלא בתנאים מגבילים אולהעבירו למעצר בפקוח אלקטרוני למחוך לכותליה"

עמוד 1

לא, היא לא "למהלא?", אלא "למהכן?" (ראו: פסקה 19 להחלטתי בבש"פ 250/21 מדינת ישראל נ' פרוך (31.1.2021), והאסמכתאות שם). חלופה כאמור לא תתאפשר אלא בהתקיים טעמים מיוחדים, והנטל להוכיח את התקיימותם רובץ על הנאשם (ראו: בבש"פ 248/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-26 (2.2.2020); בבש"פ 1230/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (3.3.2020)).

4. בית משפט קמא לא הקפיד על יישומו של כלל חשוב זה כאשר בחן את האפשרות להמיר את מעצרו של המשיב בין כותלי הכלא במעצר באזוק אלקטרוני, וחבל שכן.

5. בנסיבות רגילות, די היה בכך כדי לבטל את ההחלטה קמא ולהורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח.

6. דא עקא, סניגורו של המשיב שכנעני כי המקרה דנן איננו מקרה רגיל – זאת, מאחר שקיימים טעמים מיוחדים שבעטיים ניתן, ואף ראוי, לקיים את ההחלטה קמא; ואלה הם:

א. בתסקיר המעצר העדכני, שירות המבחן התרשם מהמשיב כאדם צעיר נטול עבר פלילי, שעד למעצרו הנוכחי ניהל אורח חיים נורמטיבי תקין ואף התחתן והקים משפחה. כמו כן, התרשם השירות כי למשיב אין דפוסי התנהגות עברייניים.

ב. השירות התקשה ליישב ממצאים אלה עם חומרתו של האישום הנוכחי, שכאמור מאומת בראיות לכאורה. מסיבה זו, חזר בו השירות מהמלצתו הקודמת להעביר את המשיב למעצר באזוק אלקטרוני חרף התרשמותו החיובית מהמפקחים המוצעים ומיכולתם להציב למשיב גבולות. ברם, אין זה מן הנמנע כי תפנית זו בעמדתו של השירות קשורה לכך שהמשיב מכחיש את המיוחס לו בכתב האישום, וזאת, כמובן, זכותו (ראו והשוו: בבש"פ 96/21 פלוני נ' מדינת ישראל (19.1.2021), פסקה 13 להחלטת השופט י' אלרון).

ג. שיהיו במעצרו של המשיב אשר צוין בהחלטה קמא (ראו שם, פסקה 5).

ד. אשת המשיב נמצאת בשבוע ה-30 להריונה, כאשר מדובר בהריון בסיכון מפאת סכרת; כאשר היא צפויה ללדה מוקדמת בשל משקלו הגבוה של העובר; וכאשר היא נתונה בסיכון מוגבר לדיכאון אחרי לידה (כמצוין בתעודה רפואית שהגיש לי בא-כוח המשיב).

7. כל הטעמים הללו, לצד התרשמותו של בית משפט קמא כי ניתן לתת אמון במשיב, שכנעוני כי חרף הפגם שנפל בהחלטה קמא, דין הערר להידחות, בכפוף להוספת תנאים כדלקמן:

א. סכום ההפקדה במזומן, שהוטלה על המשיב בפסקה 10 להחלטה קמא ישונה מ-20,000 ₪ ל-60,000 ₪.

ב. סכום ההתחייבות העצמית, שהוטלה על המשיב בפסקה 10 להחלטה קמא, ישונה מ-30,000 ₪ ל-90,000 ₪.

ג. סכום הערבות, שהוטלה על כל אחד מערביו של משיב בפסקה 10 להחלטה קמא, ישונה מ-30,000 ₪ ל-90,000 ₪.

ד. במקום מעצרו של המשיב באזוק אלקטרוני לא ימצא שום נשק, כהגדרתו בסעיף 144(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

8. תנאים אלה באים להוסיף לרשימת התנאים המגבילים אשר נקבעו בהחלטה קמא.

9. מעברו של המשיב מן הכלא למעצר באזוק אלקטרוני יהא מותנה בהפקדת הביטחונות כאמור בפסקה 7(א), (ב) ו-(ג) לעיל בבית משפט קמא.

10. בכפוף לאמור בפסקאות 7, 8 ו-9 לעיל, הנני דוחה אפוא את הערר.

ניתנה היום, ד' בניסן התשפ"א (17.3.2021).

ש ו פ ט